

[Ninn-Hansen.]

konflikt må selvfølgelig også løses af dem, der har sat den i gang, ved en forhandling. Men vi kan sørge for i folketinget at vise, at vi anerkender problemernes tilstedeværelse, er parat til at drøfte dem, også spørgsmålet om – og det er jo det afgørende – hvordan man kan sikre sig imod, at ytringsfriheden forsvinder, fordi der etableres konflikter, der rent faktisk bevirker, at det skrevne ord ikke kan komme på tryk, ikke kan komme ud. Dette spørgsmål kan bevirke drøftelser af en art, hvor man får andre organisationsmæssige bestemmelser ind end dem, man kender i dag, men jeg tror ikke, man skal gøre det forhastet. Jeg tror også, man skal erkende, at det ikke kun er dagspressen, nogle af disse problemer vedrører, og at man derfor hellere skal gå i gang med en virkelig konstruktiv drøftelse af det.

Mit parti har været med til at udforme det dagsordensforslag, der er fremsat af hr. Auken, og kan altså anbefale, at vi gennemfører det. Om det af hr. Christophersen fremsatte ændringsforslag skal jeg sige, at det falder i to dele. Venstre ønsker, at man skal fordømme den overenskomstmæssige konflikt på det grafiske område.

Man kan enten svare: ja selvfølgelig, eller også kan man svare, ja men hvorfor skal det stå her? Jeg betragter det selvfølgelig som en selvfølge – så er det vist sagt – at noget ulovligt må folketinget til enhver tid tage afstand fra. Jeg vil samtidig advare imod, at dette ting skulle udtale sig, hver gang der foregår noget ulovligt, for det er en given ting, at ulovlige forhold – og disse forhold er ulovlige – må folketinget selvfølgelig tage afstand fra. Men at udforme en udtalelse på dette punkt, når det i forvejen er ulovligt, bedømmes som ulovligt og der tages afstand fra det, vil vist være det, man kalder en pleonasm, hvis man gør noget sådant fra folketingets side. Det kan ikke være rimeligt, at vi skal begynde at fremsætte udtalelser, hver gang der finder ulovligheder sted her i landet, og det gør der jo desværre daglig på forskellige områder.

Den anden del af ændringsforslaget mener jeg er blevet opfyldt. Man opfordrer regeringen til at gøre sin indflydelse gældende, således at konflikten omgående kan bringes til afslutning. Regeringen har sammen med os andre udtalt sig om sagen og har samtidig sagt – og det betragter jeg som noget meget væsentligt – at man vil holde folketingets arbejdsmar-

kedsudvalg løbende underrettet. Det må jo betyde, ikke mindst i betragtning af at det er formanden for udvalget, der har fremsat forslaget, at dette udvalg selvfølgelig kan blive indkaldt på ethvert tidspunkt, noget medlem eller noget parti har konstruktive forslag at fremsætte. Det må også betyde, selv om man skulle ønske et møde i aften eller i morgen, at hvis man mener, at tidspunktet er inde til en drøftelse af disse ting, indkaldes udvalget. Dermed får alle mulighed for at finde det sted, hvor man kan drøfte med regeringen eller indbyrdes, hvad der kan gøres i sagen. Dermed betragter jeg den sidste del af hr. Christophersens ændringsforslag som opfyldt med det, der står i det af hr. Auken stillede forslag til motiveret dagsorden.

Lindinger (CD):

Det er yderst forståeligt, at SF her stiller en forespørgsel til regeringen, efter at dette høje ting har ophøjet mæglingsforslaget til lov, om dette system i fremtiden skal være model for, og om man også i fremtiden vil lægge en ramme for forhandlingerne. Det er noget, det er yderst svært for regeringen at udtale sig om, for det vil vel altid være sådan, at det vil være afhængigt af omstændighederne, hvad der skal foretages, hvis man ikke har et fuldt politisk flertal for, at der skal føres indkomstpolitik.

Nu er det jo sådan, at i hvert fald 5 partier blev enige om at føre indkomstpolitik i den krisesituation, landet var i. Man kan så spørge: hvor længe er landet i den situation? Efter de flestes bedømmelse er det jo ikke noget, der sådan holder op lige med det samme, og så kan man jo sige, at i den periode, hvor landet trænger til, at der er mere speciel styring af den slags ting, vil det nok være nødvendigt at føre indkomstpolitik.

CD har jo tilsluttet sig dette system allerede i august, og der er ingen hos os, der beklager, at vi har gjort det. Jeg tror heller ikke, at landets indbyggere beklager, at konsekvensen blev, at mæglingsforslaget i den givne situation blev ophøjet til lov. Jeg mener oven i købet, at mæglingsforslaget langtfra blev ringere derved, for der kom ting med i betænkningen, som tager højde for, hvad der i øvrigt sker i samfundet. Derfor tror jeg sådan set, det var en yderst lykkelig løsning, der kom. Det er en meget, meget god ting, at forhandlerne i begge lejre var enige, og det var da også skønt, at den ene lejr kunne vedtage det. At det så kneb i